

se je pečal s poučevanjem drugih. Prišel je tudi za prefekta v Klin-kowströmov zavod. Ker si je s poučevanjem precej zaslužil, ker so ga podpirali strici in je imel tudi stipendijo, je še dobro pretolkel študentovska leta. Na Dunaju je Prešeren mnogo občeval z drugimi Slovani. Tu se je naučil več slovanskih jezikov. Seznanil se je tudi s češkim književnikom Čelakovskim, ki je šele Slovence odkril, kakšnega pesnika imajo v Prešernu. Leta 1828. je France Prešeren postal doktor prava. Povrnil se je v Ljubljano ter iskal primerne službe. Dobil je cesarsko službo v višjem denarnem uradu. A ta služba ni bila zanj. Zato je pesnik popustil svojo prvo in zadnjo cesarsko službo. Ko je bil tako brez službe, je drugim odvetnikom pomagal v težkih pravadah. Na povabilo dr. Chrobata (očeta pesnice Lujize Pesjakove) je vstopil v njegovo pisarnico kot koncipijent (pomočnik). Dr. Chrobat je milo ravnal s Prešernom, da si ga je obdržal dlje časa, in Prešeren mu je bil izvrsten delavec. Vendar samostojnega odvetništva ni mogel dolgo dobiti, to pa zato ne, ker je vse, kar je v srcu imel, povedal na vsa usta, pa še iz drugih vzrokov, ki jih tu ne navajam.

Leta 1846. se je Prešernu vendar posrečilo, da je dobil samostojno odvetništvo v Kranju. Žal, da mu služba ni veliko teknila, ker je bil bolan in zadolžen. Za svoje delo je malo računal ter s siromaki delil svoje zadnje novce.

(Dalje.)

Kdor moder je ...

*Pogreznila jesen ves svet je v sad,
ki ga pripravljalo pomladno cvetje,
razvijalo ga v žlahten sad poletje,
poln koš izpolnjenih je dala nad.*

*Kaj raznih je pridelkov že grmad!
Kako vesel je kmet, kako zavzet je,
ko vsepovsod kopiči se imetje,
čez hišni prag pa več ne more glad! —*

*Vse v cvetni vonj pogreza nas mladost,
ki nam ne sme, ne more biti sanja,
če hočemo, da sad rodi starost.*

*Kar v letih mladih v nas krepko poganja,
gojeno prav, donaša nam radost:
kdor moder je, že mlad se delu klanja.*

Andrej Rapè.

